

Dagmar Andreasen: Hr. Sigsgaards behandling af og svar på de indlæg, der kom, overraskede også mig. Vor indstilling var jo netop udtryk for, at vi ser, der er en problematik, men at den bare er større, end at man lige kan feje den af bordet eller ændre den ved et enkelt lovforslag. Det er jo alle brancher, der har den kredit, og vi kan ikke her gribe ind over for alle. Det kan godt være, vi kan aftrappe det, og det kan også godt være, vi engang skal gøre det, og der lå egentlig et vist medhold i dette fra vor side. Men jeg tror, at også hr. Sigsgaard må indrømme, at det ikke kan løses så enkelt, som han her foreslår.

Sigsgaard: Ministeren fandt det — ikke særlig overraskende — rimeligt, at man opretholder den ordening, man har i dag, hvor man altså yder denne rentefri kredit, det, jeg kalder et tilskud på mange, mange millioner kroner. Det, jeg savnede en kommentar til fra ministerens side, var, om ministeren finder det rimeligt, at branchen på den ene side får en rentefri kredit af staten — så kan ministeren opfatte det, som han vil, og han opfatter det altså som en betaling for opkrævningsarbejdet — og på den anden side tager op imod 2 pct. om måneden i rente af dem, der køber bil, og tjener kolossalt på den finansiering. Kan man virkelig ikke se, at der ligger en skævhed her?

Hr. Egon Jensen er åbenbart forbavset over, hvad han kalder den voldsomme harme, jeg lægger for dagen i sådan en lille sag. Ja, det er dog en sag om nogle hundrede millioner kroner. Det kan godt være, hr. Egon Jensen opfatter det som en lille sag, men det synes jeg nu ikke det er.

Men må jeg sige til hr. Egon Jensen, at jeg bliver ganske særlig harmfuld, når nogen her i folketinget, og det sker desværre meget tit, lader, som om de varetager den brede befolknings interesser, men i praksis i de små sager som denne, der ikke rigtig omtales i aviserne eller kommer ud i radio og fjernsyn, kun nævner brancheinteresserne i deres tale; det kan hr. Egon Jensen selv slå efter for sit eget vedkommende: der var kun tale om brancheinteresser i hr. Egon Jensens indlæg. Det fylder mig unægtelig med nogen harme, når man som i går fra det store oppositionspartis side går ind for at opretholde forskudsafskrivningerne, altså

disse generelle meget, meget store tilskud til dele af erhvervslivet, og i dag går ind for det lille forslag her om tilskud til en anden del af erhvervslivet.

Hr. Egon Jensen synes, at jeg skulle være blevet så glad, fordi man havde taget mit ændringsforslag alvorligt, og man havde slet ikke fra socialdemokratiets side tænkt på at ville forringe branchens kreditordning. Hvis man ikke havde tænkt på det, skulle man sandelig ikke have bedt om tid til at behandle ændringsforslaget i udvalget, for det, vi foreslår, er helt klart, at man forringer branchens kreditordning, at man giver den en mindre kredit. Hvis man ikke havde tænkt på at lave noget om, skulle man have gjort os den tjeneste at tage stilling til ændringsforslaget, da det blev fremsat ved anden behandling, efter at det lang tid forinden var bebudet af mig her i folketingssalen, i stedet for at spille folketingets, trykkeriets og andres, inklusive VS', tid med en pseudobehandling i udvalget.

Jeg har læst udvalgets spørgsmål, og jeg har læst svaret fra finansministeren, men det drejer sig overhovedet ikke om det, vi foreslår. Det, socialdemokratiet her stiller sig tilfreds med, er, at når bare man ikke forøger de urimelige fordele, branchen har, så er alt i orden. Nu kan jeg på en måde godt forstå, at socialdemokraterne er nødt til at sige det, for det er jo kreditordninger, de antagelig selv i sin tid har indført. Men de har da lov til at blive klogere.

Så siger man fra socialdemokratisk-radikal side som en anden forklaring på, at man ikke vil være med: ja men hvis vi endelig skulle være med, for der kan godt være lidt om det osv., må man tage fat på hele området. Må jeg til det sige, at der er mange måder at undgå at stemme for en sag på og undgå at foretage sig noget på. En af måderne er at sige: vi nedsætter en kommission, for så sker der ikke noget. En anden måde er at sige: det kan være meget rigtigt, det, I her foreslår, men så skal der foreslås en hel masse andre ting samtidig, og så må vi tage fat på dem også. Det er et nummer, der bruges alt, alt for tit her i folketinget, og det synes jeg ikke vi skal lade os narre af. Hvis man endelig ville have taget fat på alle de andre områder også, kunne man jo bare have gjort det. Det har man haft masser af tid til, men det har man ikke gjort.